

РЕШЕНИЕ

№ 5997

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12270** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма] срещу РА № 22220118006393-091-001/04.06.2019г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., частично потвърден с решение № 1621/26.09.2019г. на директора на дирекция "ОДОП"-С..

Жалбоподателят поддържа становище за незаконосъобразност на РА в потвърдената част, като оспорва констатациите за нереалност на доставките, необходимостта от формално съставяне на конкретни видове документи за доказване, неотносимост на неустановеността на техническия и кадрови ресурс на доставчиците. Обосновава, че не е доказано участие в данъчна измама. Излага конкретни съображения по доставчици.

Ответникът иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и постанови решение, с което да потвърди процесния ревизионен акт по мотиви в акта и в решението на Дирекция „ОДОП“, които поддържа. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Предмет на съдебното обжалване е РА, който е обжалван по административен ред и потвърден. Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на жалбата:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в

съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА, съдът приема следното:

От фактическа страна:

Касае се за ревизия, възложена със Заповед №Р-22220318006393-020-001/22.10.2018 г., връчена на 31.10.2018 г., изменена със Заповед №Р-22220318006393-020-002 от 30.01.2019 г., връчена на 31.01.2019 г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена като компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.08.2017 г. до 30.09.2018 г., като първоначално определеният срок за приключване на ревизията до 31.01.2019 г. е изменен до 28.02.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220318006393-092-001 от 28.03.2019 г., връчен на 12.04.2019 г. Жалбоподателят е подал възражения срещу РД по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с приложени доказателства, обсъдени в РА и преценени като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22220318006393-091-001 от 04.06.2019 г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

При ревизията са направени следните констатации:

Извършваната от жалбоподателя дейност през ревизирания период са спедиционни, превозни и спедиторски услуги на пътници и товари в страната и чужбина. Дружеството има издаден Лиценз №15408/06.06.2016 г. за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, валиден до 05.06.2026 г. Притежава описаните в РД пътни превозни средства, има назначени общо 9 лица по трудови правоотношения на длъжности и за периоди, описани в акта, като дейността се осъществява и от управителя В. Д. А..

От събраните писмени доказателства, извършените насрещни проверки на доставчици, ревизиращите органи формират извод за липса на реални доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69 от ЗДДС, с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 35 812,10 лв., за доставки, документирани с общо 44 фактури, издадени от: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и „ДАКСИ ГРУП“ Е..

При административното обжалване решаващият орган е изменил РА, както следва: данъчен период от 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г. –ДДС за внасяне в размер на 4 574,57 лв. и съответните лихви; данъчен период от 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. –ДДС за внасяне в размер на 5 674,70 лв. и съответните лихви; данъчен период от 01.01.2018 г. до 31.01.2018 г. –ДДС за внасяне в размер на 2 467,89 лв. и съответните лихви и данъчен период от 01.03.2018 г. до 31.03.2018 г. –ДДС за внасяне в размер на 3 218,78 лв. и съответните лихви; в останалата оспорена част РА е потвърден и се обжалва.

В хода на съдебното производство съдът на два пъти е указал доказателствената тежест на жалбоподателя, че следва да установи твърденията си в жалбата, включително за реалност на доставките, по които е отказан данъчен кредит, като поиска събиране на доказателства, в това число и съдебна експертиза и да представи доказателства. Жалбоподателят е с процесуална пасивност в хода на съдебното производство и не ангажира доказателства, не прави и доказателствени искания, не се

представлява и не изразява становище по същество, освен доводите в жалбата. Предвид това съдът основава изводите си на доказателствата, приложени с административната преписка по ревизията и административното обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният в настоящото производство РА е издаден от компетентни органи съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК вр. с чл. 118, ал. 2 от ДОПК и с чл. 7, ал. 1 т. 4 от ЗНАП органи по приходите. Представени са доказателства за притежаваните от тях електронни подписи. Не се констатира съществено процесуално нарушение при извършване на ревизията, което да обоснове незаконосъобразност на РА.

Спорно остава приложението на материалния закон и конкретно процесните фактури, документират ли реални доставки, за да се признае правото на приспадане на данъчен кредит за начисления по тях ДДС.

Конкретно по доставчици:

1. За данъчни периоди: м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г. и м. 03.2018 г., е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 696,00 лв. за доставки, документирани с 11 фактури, описани на стр. 23-24 в РД, издадени от [фирма]. Фактурите са с предмет на доставка различни стоки и услуги - дървени плоскости за дюшеме, моторно масло 2, наем на паркинг от м. 07.2017 г. до м. 12.2018 г., транспортни услуги и комисионна за осигуряване на курсове.

За доставките на стоки (дървени плоскости за дюшеме и моторно масло) е констатирана липса на договор, приемо-предавателни протоколи, стокоски разписки, от които да е видно място и адрес на доставката, лицата участвали в приемането и предаването на стоката и др.

Относно фактурирания наем е констатирано, че съгласно представения договор от 17.07.2017 г., сключен между П. А. П., ЕГН [ЕГН] (наемодател) и [фирма] (наемател) се отдава за временно и възмездно ползване собствен недвижим имот - дворно място, с площ от 562 кв.м., находящо се в [населено място], район Нови Искър в местността Стопански двор, с цел - ползване за Т. Паркинг. Договорен е месен наем в размер на 100,00 лв., платим не по-късно от 27-мо число на текущия месец. По силата на т. 4.2 от Договора, наемателят няма право да преотдава под наем наетия имот, което противоречи на издадените към жалбоподателя спорни фактури, в които за място на сделката е посочено - [населено място].

За спорните фактурирани транспортни услуги е констатирано, че не са представени пътни листа и товарителници, с данни за реално извършени превози. В тази насока е посочено, че по оборотна ведомост липсват данни за налични транспортни средства по с-ка 205.

За доставките, с предмет комисионни по осигуряване на курсове е констатирано, че не са представени доказателства, в т.ч. договори, приемо-предавателни протоколи, справки за осигуряване на курсове по видове задължени лица и др.

За всички доставки по спорните фактури е прието, че не е доказано реално разплащане - липсват фискални бонове от регистриран ЕКАФП, а представените Аналитични регистри на с-ка 501 – Каса, сами по себе си не съставляват доказателства за възмездност на доставките.

По данни от ИС на НАП е констатирано, че доставчикът е регистриран по ДОПК на 15.05.2017 г. и по ЗДДС от 12.06.2017 г., с декларирана основна икономическа дейност - товарен автомобилен транспорт и 1 назначен на трудов договор, на

длъжност - ръководител отдел транспорт. Спорните фактури са отразени от доставчика в подадени от него регистри по ЗДДС.

По данни от ПП С. е установено, че [фирма] има невнесени здравно-осигурителни вноски и задължения за ДДС, установени с РА №Р-22221318001636-091-001 от 26.2018 г., с обхват на ревизията от 12.06.2017 г. до 28.02.2018 г. Съгласно цитирания РА за всички облагаеми доставки по издадени от [фирма] фактури на клиенти, в т.ч. и към жалбоподателя, е направен извод, че не са реално осъществени и начисленият ДДС е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. Също поради заключението за липса на реални доставки е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от преките доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК] /с предходни доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]/; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК] / с предходни доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]/; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Цитираният РА, издаден на [фирма] е бил оспорен по реда на чл. 152-155 от ДОПК и потвърден с Решение №66/14.01.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Част от посочените преки и предходни доставчици на [фирма] се явяват и преки доставчици на жалбоподателя.

Във връзка с процесните доставки от жалбоподателя са изискани относими доказателства. Представени са спорните 11 фактури, част от които са придружени с фискални бонове от ЕКАФП с № на ФП 02710253, а за 3 от фактурите, с предмет комисионна и дървени плоскости, няма приложени фискални бонове. Приложен е сключен с прекия доставчик договор за наем на паркинг от 20.07.2017 г., с месечен наем 750,00 лв., но същевременно от прекия доставчик е представен договор за наемане на имота от физическо лице, при многократно по-нисък месечен наем от 100,00 лв., в който съществува клауза за забрана за преотдаване на имота. Приложени са също хронологичен регистър на сч. с-ка 4011 - Доставчици за периода от 01.08.2017 г. до 30.09.2018 г., писмени обяснения и складова разписка №51/07.08.2017 г. за приемане/предаване на материални ценности, с която са изписани 13 дървени плоскости за дюшеме на превозно средство с рег. №С 44 36 , с посочени данни - предал – В. А. /управител/ и приел – В. Ж. /шофьор/. Констатирано е, че спорните материали са осчетоводени при жалбоподателя директно на разход по Дебита на с-ка 601 – Разходи за материали, а фактурите за наем – по с-ка 602 – Разходи за външни услуги.

По данни от ПП С. доставчикът има регистриран ЕКАФП № на ФУ ДТ497587 и № на ФП 03710253, считано от 19.07.2017 г. за обект - офис, на адрес: [населено място], [жк], [улица]. Данните не съответстват на посочените в представените от жалбоподателя фискални бонове с № на ФП 02710253, а на датите, на които са издадени фискалните бонове в базата данни на НАП за доставчика няма регистрирани обороти от продажби чрез ЕКАФП.

Възражението срещу РД е отхвърлено като са обсъдени представените доказателства. По повод заявеното от жалбоподателя, че доставчикът му е лицензиран превозвач и с цел спазване на графици се е наложило да го използват за извършени няколко курса с влекач Волво ФК 12 с рег. [рег.номер на МПС] се посочва, че приложените към възражението заявки-договор, са сключени между [фирма] и ревизираното дружество, в които са посочени рег. номера на ПС, с които да се осъществи превоза – СВ 4398 КМ/С 6984 ЕС и СВ 3220 ВК/С 4436 ЕС и съответно тези доказателства не могат да се обвържат с действителни превози. Аналогична липса на конкретни

доказателства за конкретни клиенти и превози е констатирана и относно фактурираните комисионни по осигуряване на курсове по повод на твърдението, че в периода от м. 02 до м. 03.2018 г. от [фирма] са предоставени на ревизираното дружество негови клиенти, които той не е могъл да обслужи.

Възраженията на жалбоподателя почиват на притежаваният от доставчика лиценз и описаните в него ремаркета, влекачи и камиони с които ще се осъществява дейността по превоз. Във връзка с доставката на материали обяснява, че това са материали които е закупил от доставчика, които той не е използвал за неговата икономическа дейност, например плоскостите за дървеното дюшеме и моторното масло са били купени за негови наети ремаркета и влекач които не са ползвани. Доставчикът е издал фактури, включил ги е в дневниците за продажби и в справките декларации по ЗДДС. Представени са приемо-предавателни протоколи и е установено къде и в кой наш камион е вложено. По отношение на договора за наем се позовава на наетия паркинг в [населено място], където местодомували собствените камиони, направили са ремонт на наетия паркинг чрез [фирма], а клаузата за непреотдаване под наем е в предишен договор, който няма как да знаят. Освен това намира, че несъответствията при доставчика не могат да му се вменят и не са основание за отказ на данъчен кредит. Неоспорим факт е, че дворното място съществува, факт е че там местодомуват собствените камиони, факт е, че извършили ремонт по оградата с цел запазване на собствеността. Не е вярно, че доставчикът не е представил доказателства, такива е изпратил по имейл. В жалбата твърди, че препраща анекс към договора за наем на паркинг, договор за наем и писмен отговор, предоставен от доставчика.

По отношение на доставката на транспортни услуги се позовава на притежаваният лиценз от доставчика за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, с описани всички ремаркета, влекачи и камиони, с които ще се осъществява дейността по превоз. В тази връзка са извършени няколко курса с ВЛЕКАЧ „ВОЛВО ФХ 12“ с регистрационен номер СВ 24 94 АК вписан в Лиценз № 17617. Шофьор на гореописания влекач е бил С. Д. С.. За извършените курсове са издадени две фактури на 31.10.2017г. Във връзка с извършваната основна дейност от дружеството и натовареността на всички шофьори през октомври, обосновава необходимост да ползва транспортните услуги от лицензирания превозвач. Не били задължени да съставят писмени договори. Не били обсъдени представените доказателства по отношение на платените комисионни. В случая през спедитора са получили допълнителна работа, дадена от комисионера [фирма].

Решаващият орган, вземайки предвид писмени доказателства, приложени при административното обжалване: Анекс от 18.07.2017 г. към договор за наем от 17.07.2017 г., сключен между П. А. П. и [фирма], Писмени обяснения от 13.05.2019 г. от управителя на [фирма] и Договор от 17.07.2017 г. за наем, сключен между П. А. П. и [фирма] е отменил РА в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 2 250,00 лв., упражнено в периодите: м. 09. 2017 г., м. 11.2017 г., м. 01.2018 г. и м. 03.2018 г., за доставките, с предмет наем на паркинг, документирани с 4 фактури, издадени от [фирма]: ф-ра №[ЕГН]/31.08.2017 г. с ДО 1 250,00 лв. и ДДС 250,00 лв., с предмет наем на паркинг за м. 07 и м. 08.2017 г.; ф-ра №[ЕГН] от 30.11.2017 г. с ДО 1 875,00 лв. и ДДС 375,00 лв., с предмет наем на паркинг за месеците 07, 08, 09, 10 и 11 2017 г. ; ф-ра №[ЕГН]/9.01.2018 г. с ДО 2 500,00 лв. и ДДС 500,00 лв., с предмет наем на паркинг за месеците 12.2017 г., 01, 02 и 03 2018

г. и ф-ра №[ЕГН]/21.03.2018 г. с ДО 5 625,00 лв. и ДДС 1 125,00 лв. с предмет наем на паркинг за месеците 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10, 11 и 12 2018 г. Отчетен е представеният анекс от 18.07.2017 г., видно от който по повод задълженията по т. 3.5. и във връзка с финансиране на бъдещи подобрения на имота, на [фирма] е разрешено правото да преотстъпва наетия от него паркинг-имот. В останалата част решаващият орган е възприел доводите на органите по приходите за липса на реално извършени доставки като изискуема от закона предпоставка за признаването на правото на приспадане на данъчен кредит. Счита, че в хода на ревизията жалбоподателят не е ангажирал убедителни доказателства в подкрепа на твърдението си за реалност на фактурираните спорни сделки от посочените 8 дружества – преки доставчици. С изключение на посочените 4 фактури за наем, за останалите спорни доставки, такива доказателства не са представени и към жалбата. Според решаващият орган наличието на фактури и вписването в отчетните регистри по ЗДДС не е достатъчно, за да установи факта на реалното предаване. В случая липсвали както документи, които по категоричен начин да доказват предаване на фактурираните стоки от доставчиците на жалбоподателя, така и документи за действително извършване и предаване на резултатите от фактурираните услуги. Освен горното, във връзка с фактурираните доставки на гуми и резервни части ответникът отбелязва, че от страна на жалбоподателя не са представени документи, от които да е видно извършване на ремонтни дейности на процесните МПС. В тази насока липсват данни товарните автомобили да са спирани от движение през периода на ремонт, кога в кои сервизни помещения са извършвани тези ремонти. Доколкото в случая са отчитани разходи за закупуването на масло и основни резервни части следва да се отбележи, че във връзка с опасни отпадъчни продукти от отработено масло и др. съществуват множество специфични изисквания към сервизните помещения, в които могат да се извършват такива дейности. Доказателства и данни в тази насока не са представени. Отчита пълната липса на информация и обективни критерии за избор на сочените доставчици, като за основна част е установено, че нямат назначени лица по трудови договори, не са налице данни за търговски обекти и материално-техническа база, необходими за действително осъществяване на фактурираните доставки. Имало обективен анализ от ревизията на събраните данни и във всеки конкретен случай са установени данни и обстоятелства, които обективно водят до заключението за липса на реални доставки от вписаните във фактурите доставчици. Конкретни примери в подкрепа на горното са надлежно отграничени в РД за всеки един от спорните случаи. Констатирани са случаи на фактурирано гориво, за което се твърди, че е зареждано на бензиностанция, която не функционира и чиито персонал е освободен преди повече от година преди това, доставка на гуми и резервни части за товарни автомобили от дружество с декларирани детски магазини и др. С оглед установеното, макар и като косвен аргумент, в РА основателно са посочени установени обстоятелства за доставчиците, указващи данни за системни нарушения на изискванията на ЗДДС, чиято регистрация е прекратена, което обстоятелство само по себе си обективно характеризира тези лица като ненадеждни данъчни и стопански субекти. Установени и изследвани са конкретни данни за доставчиците и техните

контрагенти, които обективно ги определят като липсващи търговци. Посочено е от решаващият орган и, че голяма част от спорните фактури не съдържат в пълнота обективни факти, позволяващи да се установи само въз основа на тях изпълнението, по аргумент от чл. 7, ал. 3 от ЗСч, отн. Не се установява действително и реално изпълнение на доставки, от вписаните във фактурите издатели. Излага се заключение за наличие на сделки, сключени с цел данъчна измама, състоящата се в неправомерно ползване на правото на приспадане на данъчен кредит, като не се установявало добросъвестно поведение от страна на жалбоподателя, в насока полагането на необходимата грижа на добър търговец. Заключение на решаващият орган е, че с РА е извършена законосъобразна корекция на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС по процесните фактури, издадени от посочените 8 дружества преки доставчици.

Съдът намира следното:

Законосъобразно са отказали органите по приходите право на приспадане на данъчен кредит по фактурите за доставка на материали – дървени плоскости за дюшеме и моторно масло, тъй като предаването им не е удостоверено, а това е част от доказването на прехвърлянето на собствеността, за транспортни услуги – предвид непредставяне на пътни листа, товарителници за автомобилен превоз на товари, от които да се установява извършване на конкретната транспортна услуга и за доставките за комисионни по осигуряване на курсове – начислени и получени комисионни по осигуряване на транспортни курсове, договори, приемо-предавателни протоколи, справки за осигуряване на курсове по видове задължени лица.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не ангажира доказателства, от които да се направи различен извод от този на ответника за липса на реално извършени продажби и услуги, като предпоставка за приспадането на данъчен кредит, за което е необходимо доказване прехвърляне собствеността върху материалите и извършването на услугите. Следва да се отбележи, че във връзка с фактурираните доставки за материали, транспортни и комисионни услуги не са доказани касови плащания от получателя, липсват фискални бонове от регистриран ЕКАФП, представените аналитични регистри на сметка 501 Каса сами по себе си не съставляват доказателства за възмездност на доставките.

2. За данъчни периоди: м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 10.2017 г., м. 11.2017 г. и м. 12.2017 г., е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер 14 119,39 лв. за доставки, документирани с 16 фактури, описани на стр. 11 в РД, издадени от [фирма]. Фактурите са за доставки на стока, с предмет – дизелово гориво.

Въз основа на насрещни проверки, проверки в ИС на НАП и писмени обяснения е констатирано, че през периода от 22.08.2017 г. до 29.12.2019 г. от доставчика са издадени 16 фактури за доставка на 51 300 литра дизелово гориво, с приложени към тях месечни отчети от фискален принтер № на ФУ DT642252 и № на ФП 02669156 за търговски обект „Бензиностанция С.“ с адрес [населено място], [улица] (която е била действаща и с персонал до 30.04.2016г., т.е. една година преди процесните доставки), но проверката в ИС на НАП установява, че фактурите не са издадени от ЕСФП, а от ЕКАФП,

регистриран на обект офис в [населено място] [улица]. Установено е, че действително соченият пряк доставчик е извършвал дейност, свързана с търговия с горива, но до 30.04.2016 г. По справка в ИС Контрол на горивата – Справка за доставено гориво ЕСФП (31) е установено, че последната доставка на гориво е на 05.04.2016 г. – 5 700 литра по А. №03000000003000000326/05.04.2016 г. издаден от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и в същия ден е отчетено през нивомерната система. Последният генериран отчет от ЕСФП с нивомерна система с № на ФУ/ИАСУТД OS001894 и № на ФП 58003068 е с дата 31.05.2016 г.

За доказване произхода на горивата от доставчика са представени фактури от предходни доставчици: [фирма] за доставка на 803,88 литра и [фирма] за доставка на 19 506 литра. В тази връзка при анализ на декларираните данни в регистрите по ЗДДС за периода на фактуриране /01.07.2017 г. - 31.12.2017 г./ е установено, че в дневниците си за покупки доставчикът е отразил фактури с разнообразен предмет на доставки, както следва: от [фирма] – 2 фактури с предмет „ДГ“, в т.ч. е и представената при насрещната проверка ф-ра №200000491/31.08.2017 г. за доставка на 803,88 литра; от [фирма] с предмет: „ДГ“, стоки по опис, услуга по договор, с ДО 435 600,50 лв. и ДДС в размер на 87 120,10 лв.; от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет: услуги по договор, стоки по опис и авточасти; от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет: услуги по договор, стоки по опис, материали по опис; от [фирма] с предмет: стоки по опис; от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с предмет наем. При съпоставка с данните по дневниците за продажби на посочените дружества е установено, че са декларираните само издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма]. В дневниците за продажби на останалите посочени предходни доставчици / [фирма], [фирма] и [фирма]/ не са декларираните фактури с получател [фирма]. От последното дружество в дневниците за продажби и покупки са декларираните фактури с идентичен предмет, като за анализирания период данъчната основа на получените доставки е в размер на 1 473 443,38 лв., а на извършените в размер на 1 474 293,72 лв. Съответно е ползван данъчен кредит в размер на 294 688,66 лв. и е начислен ДДС в размер на 294 858,73 лв. Изводът на ревизиращите е за префактуриране на всички отразени доставки и така независимо от големите обороти е налице незначителен размер на данъка за внасяне.

Въз основа на посочения анализ е формиран извод, че издадените фактури от прекия доставчик [фирма] не обективират реално извършени доставки на дизелово гориво, с получател ревизираното лице. В подкрепа на това е посочено, че липсва произход на горивото, а твърденията на доставчика и ревизираното лице, че зареждането на автомобилите с гориво е извършено на обект бензиностанция не се потвърждава от представените документи и декларираните данни в ИС на НАП. Доставчикът няма и кадрови потенциал за извършване на дейността, т.к. още година по-рано, през 2016 г. трудовите правоотношения с назначените лица за действащата до тогава бензиностанция са прекратени. Соченият предходен доставчик [фирма] не е декларирал издадени фактури към получател [фирма]. При анализ на дейността на дружеството – предходен доставчик, е установено, че същото

извършва търговия на дребно и в дневниците му за продажби отразените приходи са от продажби на населението чрез отчети от ЕКАФП. Представените фискални бонове също не удостоверяват реални плащания по спорните доставки, което се потвърждава от направена справка в ИС на НАП за периода на издадените фактури от прекия доставчик.

В обобщение е формиран извод за липса на реални доставки по всички спорни фактури, т.к. за прекия доставчик не е доказано да е притежавал фактически наличности на стоки във фактурирания обем, които да са обект на последваща доставка към ревизираното дружество.

Ревизиращите органи са отхвърлили възраженията на жалбоподателя срещу РД, че горивото е използвано за основната икономическа дейност на дружеството, че единственият им за периода доставчик на гориво е [фирма] е спазил изискванията на ЗДДС. Доказателствата, които са представени от доставчика са описани и съобразени по същество, включително е извършен анализ на приложените документи относно произход на стоката. Ревизиращите органи се позовават на обстоятелството, че според първичните счетоводни документи и дневниците за покупки през периода гориво е закупено и от следните други доставчици: [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], включително гориво е зареждано и от полското дружество WW W. SP Z.O.O с VIN PL6631763408. Съгласно издадените фактури от процесния пряк доставчик е фактурирано дизелово гориво в количества от 650 л. до 5 288 л. Същевременно в нарушение на счетоводното законодателство и по конкретно СС 2 - Отчитане на материалните запаси, горивото директно е изписвано на разход по с-ка 601 - Разходи за материали, без да е обвързано с реалния пробег и разходната норма на автомобилите за конкретните курсове, като информация за изминатите километри и разходната норма на автомобилите, не може да се направи и от представените пътни листове, които според ревизията не са коректно попълнени, предвид липса на информация за дата и час на излизане на автомобила от гаража и посочване само дестинацията и изминати километри - около 2-3 хиляди на пътен лист.

Съдът намира жалбата за недоказана и в тази част, а констатациите на РА за законосъобразни. Открояват се непълноти и противоречия при доказване на доставка на гориво от посочения доставчик – и като обект, и като количества, и като реализация. В съдебното производство не се проведе насрещно доказване срещу констатациите на РА, че доставчикът не е притежавал фактически наличности на гориво за последващи продажби, за реално стопанисван търговски обект за продажби на горива. Недоказано остава твърдението, че зареждането е станало на съответната бензиностанция, която да е имала персонал, като назначените на действала до 2016г. лица по трудови правоотношения са с прекратени договори. Не е обосновано и разминаването, състоящо се, че фактурите не са издадени от ЕСФП, а от ЕКАПФ, регистриран на обект с друг адрес от бензиностанцията. Опровергава се и твърдението, че това е единственият му доставчик на гориво за дейността му за периода. Жалбоподателят в съдебното производство не ангажира доказателства в подкрепа на тезата си за реално доставено му от [фирма] във фактурирания размер гориво.

3. За данъчен период м. 01.2018 г. е отказано право на приспадане на

данъчен кредит общо в размер на 1 805,83 лв. за доставки, документирани с 2 фактури, описани на стр. 36 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са стоки – различни резервни части. Поисканите от насрещната проверка документи от доставчика не са представени.

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, като по връчено по ел.път искане не са представени документи.

За процесните доставки са изискани относими документи от жалбоподателя. Представени са: спорните 2 фактури и сключен между страните Договор за доставка на стоки от 28.12.2017 г., съгласно който доставчикът следва да достави авточасти до адрес на купувача с транспорт на доставчика и да издаде фактура в деня на приемане на стоката, при дължимо от купувача плащане в брой или по банков път, в срок до 90 дни от получаване на фактурата. Според Раздел VII, Общи условия, т. 1 от договора, доставката се счита за извършена, когато стоките са доставени от купувача по документи, брой, количество, качество, разфасовка. Приложена е складова разписка за приемане/предаване на материални ценности с №6/16.01.2018 г. към ф-ра №[ЕГН]/16.01.2018 г., съгласно която заприходените резервни части са вложени за ремонт на превозно средство с рег. [рег.номер на МПС]. Доставката е извършена със собствен транспорт. За предал и приел е посочен В. А. – управител на ревизираното дружество. За втората спорна ф-ра №[ЕГН]/03.01.2018 г. не са приложени доказателства за заприходяването, предназначение, начина на получаване на стоките и идентификация на лицето, което ги е получило. Представен е хронологичен регистър на сч. с-ка 4011 - Доставчици за периода 01.08.2017 г. – 30.09.2018 г. и писмени обяснения. За извършено разплащане е представен Хронологичен регистър на сч.

с-ка 503 - Разплащателна сметка, в която са отразени счетоводни операции по изпълнение на фактурите, издадени от прекия доставчик [фирма]. Според писмени обяснения на жалбоподателя фактурираните доставки са получени от водачите на съответните превозни средства на адрес [населено място], [улица]. Спорните фактури са осчетоводени при жалбоподателя директно на разход по Дебита на сч. с-ка 601 - Разходи за материали,

При проверка на данни за доставчика в ИС на НАП е констатирано, че основна дейност на [фирма] е търговия на дребно с автомобилни горива и смазочни материали. По справка за актуалното състояние на всички трудови договори за доставчика има информация за действащи през процесния период 6 трудови договори за назначени лица на длъжности - обслужващ бензиностанция, газостанции 2 лица, обслужващ газостанция – 3 лица и технически секретар. Няма декларирани данни за действащ търговски обект магазин за продажба на резервни части и други материали за превозни средства. По данни от ПП С. проверяваното лице има регистрирани задължения в големи размери, които в по-голямата си част се дължат на приключила ревизия по ЗДДС за периода от 06.06.2017 г. до 31.05.2018 г. и издаден РА №Р-22221418003873-091-001 от 21.12.2018 г. – влязъл в сила. Съгласно цитирания РА за всички облагаеми доставки по издадени от [фирма] фактури на клиенти, в т.ч. и към жалбоподателя, е направен извод,

че начисленият ДДС е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. Също поради заключението за липса на реални доставки е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от преките доставчици: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Цитираният РА, издаден на [фирма] е бил оспорен по реда на чл. 152-155 от ДОПК и производството е прекратено, поради подаване на жалбата сред законовоопределения срок с Решение №328/22.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. /неправилно посочен в РД на стр. 38 номер на Решение 1108 от 19.07.2018 г./. Част от цитираните предходни доставчици на [фирма] се явяват и преки доставчици на жалбоподателя.

По данни от ИС на НАП за прекия доставчик има регистрирани данни за ЕКАФП за обект офис с адрес [населено място], [улица], считано от 07.08.2018 г., както и ЕСФП с нивомерна система за обект Газстанция с адрес [населено място], [улица], считано от 14.07.2017 г. Доставчикът има регистрирани 2 леки автомобили, придобити на 27.09.2017 г. и 09.10.2017 г.

При анализ на декларираните от прекия доставчик [фирма] данни по дневниците за покупки за процесния период са декларирани покупки от [фирма], което дружество е deregистрирано по ЗДДС и няма данни за материално-техническа и кадрова обезпеченост. Декларирано е и вътреобщностно придобиване /В./ от Германия с неопределен предмет.

В обобщение е формиран извод за липса на реални доставки по двете спорни фактури, т. к. за прекия доставчик не е доказано да е притежавал фактически наличности на стоки във фактурирания обем, които да са обект на последваща доставка към ревизираното дружество. В тази връзка е изтъкната липса на доказателства за транспортиране, произход и влагане на фактурираните стоки.

Жалбоподателят оспорва тези констатации, като се позовава на това, че НАП има правомощията и компетенцията да осъществява текущ контрол и в настоящия случай ако има нарушения на закона да проверява доставките „надолу по веригата“, в противен случай ще има двойно събиране на ДДС. Веднъж от доставчика, втори път от самия него. Счита, че не са изложени обосновани изводи за наличие на знание от страна на [фирма], че доставките са привидни или са налице данни за злоупотреби по веригата от доставчици. Иска да бъде признато правото на данъчен кредит в размер на 1 805,83 лв.

Съдът намери жалбата за неоснователна в тази част. Недоказването на наличие на такива стоки у доставчика, на тяхното транспортиране и предаване (както е договорено), както и влагането им (например извършеният ремонт и съответното лице), обосновава извода за недоказаност на доставките от [фирма].

4. За данъчни периоди: м. 02.2018 г. и м. 04.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 2 153,67 лв. за доставки, документирани с 3 фактури, описани на стр. 39 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са стоки – различни резервни авточасти.

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, при която не са

представени документи по отправено искане.

По данни от ИС на НАП е установено, че [фирма] е вписано в Търговския регистър на 25.01.2013 г. Декларираната дейност е с Код по К. 2008: 47.71 - Търговия на дребно с облекло. Дружеството има седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 33. Управител е Л. С. Н. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес, който съвпада адреса по седалище на дружеството. Доставчикът е регистриран по ЗДДС на 04.11.2013 г. и дерегистриран на 10.07.2018 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Към 28.02.2019 г. има изискуеми публични задължения в размер на 27 345,65 лв. Спорните 2 фактури са декларирани от доставчика в подадени от него дневници за продажбите.

За процесните доставки са изискани документи и от жалбоподателя, който представя : спорните 2 фактури и сключен между страните договор за доставка на стоки от 15.02.2018 г., с предмет авточасти, които следва да се доставят на адреса на купувача, с транспорт на доставчика. По договор купувачът е длъжен да приема всяка доставена стока и да изплаща редовно и в срок дължимите суми на доставчика. Фактурата се издава в деня на приемането на стоката. Плащането се осъществява в брой или по банков път в срок до 90 дни от получаването на фактурата. Доставката се счита за извършена, когато стоките са доставени на купувача в определения срок и да отговарят по документи, брой, количество, качество, разфасовка.

Приложени са 2 складови разписки за приемане/предаване на материални ценности /№21/21.02.2018 г. и №26/19.04.2018 г./, съгласно които доставките са със собствен транспорт на жалбоподателя, което не съответства на условията в договора за доставка с транспорт на доставчика. Резервните части по първата разписка - 12 въздушни възглавници и 12 спирачни дискове - са изписани за извършване на ремонт на превозни средства влекач и полуремарке с рег.№ С4436/С 3861, а частите по втората - 4 акумулатори, 1 турбина, 2 стартера и 2 радиатора са изписани за извършване на ремонт на превозни средства влекач и полуремарке с рег.№ С 3220/СВ 4398 КН. Според писмени обяснения на жалбоподателя стоките са получени от доставчика на адрес [населено място], [улица]. За извършените плащания е представен Хронологичен регистър на сч. с-ка 503 - Разплащателна сметка. Фактурите са осчетоводени от жалбоподателя директно на разход по Дебита на сч. с-ка 601 - Разходи за материали.

След проверка на в ИС на НАП органите по приходите са констатирани, че декларираната от доставчика икономическа дейност е търговия на дребно с употребявани стоки в магазини. По справка за актуалното състояние на всички трудови договори няма декларирани сключени договори по трудови и приравнени към тях правоотношения. Дружеството има изискуеми текущи задължения за периода от 01.10.2015 г. до 30.04.2018 г., в т.ч. ДДС, данък общ доход и осигурителни вноски. По данни от информационната система при НАП за [фирма] има 2 регистрирани търговски обекта и фискални устройства: обект - Детски магазин Б. П., с адрес [населено място], [улица] обект - Магазин М. П., с адрес [населено място], [улица], които ревизиращите са намерили за несъпоставими с фактурираните авточасти. Установили са и, че По справка в Търговския регистър е установено, лицето, което е управител на

прекия доставчик [фирма] е собственик и управител на още 58 други търговски дружества, в преобладаващата си част са с рисков профил, прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органите по приходите, не изпълняват коректно своите данъчно-осигурителни задължения, не публикуват годишни финансови отчети в Търговския регистър, не разполагат с кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на стопанска дейност и издаване на фактури за реални доставки.

При направен анализ на декларираните покупки в регистрите по ЗДДС на прекия доставчик [фирма] за процесния период единствен доставчик е [фирма] с ЕИК[ЕИК], но при съпоставка на декларираните от това дружество данни в дневниците за продажби не са установени доставки с получател [фирма].

Така е направен извод за липса на реални доставки по двете спорни фактури, тъй като за прекия доставчик не е доказано да е притежавал фактически наличности на стоки във фактурирания обем, които да са обект на последваща доставка към ревизираното дружество.

Възраженията на жалбоподателя по този пункт са аналогични на тези по т.3.

Съдът намери жалбата за неоснователна в тази част. Недоказването на наличие на такива стоки у доставчика, чиято дейност е съвсем различна от търговия с авточасти, а и не разполага с кадрови потенциал, на тяхното транспортиране и предаване, обосновава извода за недоказаност на доставки от [фирма] към жалбоподателя.

5. За данъчен период м. 03.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 747,88 лв. за доставки, документирани с 2 фактури, описани на стр. 29 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са стоки и услуги - метални профили - 312 кг., черна ламарина - 258 кг., винкел - 88 кг., колела, шина - 57 кг., секретен патрон и панти - и заваряване на същите, грундиране и боядисване – 79 л. м.

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, който прилага спорните 2 фактури и два договора за продажби на стоки, съответно от 01.03.2018 г. и от 12.03.2018 г. Първият договор е с предмет заваряване на метални профили, черна ламарина, винкел, шина, монтаж на колела и панти, грундиране и боядисване, като възнаграждението за извършената работа се определя на база разценка или месечно възнаграждение, в зависимост от работата, платимо по посочена от изпълнителя банкова сметка или в брой до 15 дни след представяне на фактура и срок на договора до 31.03.2018 г. В изпълнение на същия е издадена ф-ра №[ЕГН]/21.03.2018 г. с ДО 6 971,90 лв. и ДДС 1 394,38 г. Констатирана е липса двустранно подписан протокол за приемане/предаване на фактурираните видове работи, както и на информация за място на изпълнение и предаване и за лицата, извършили фактурираните услуги. Вторият договор от 12.03.2018 г. е за доставка на стоки по заявка – Приложение №1, на обща стойност 2 121,00 лв. / с ДДС/, платима по банков път разсрочено до 270 дни. За изпълнение на договора е приложена ф-ра №[ЕГН]/19.03.2018 г. с ДО 1 767,50 лв. и ДДС 353,50 лв., с предмет цитираните видове и количества стоки по сключения договор от 12.03.2018 г. За прехвърляне на собствеността на стоките, съгласно изискванията на договора са представени Стокова разписка №1/13.03.2018 г. и Протокол

№21/13.03.2018 г., подписани двустранно от представляващите дружества доставчик и получател.

От органите по приходите е констатирано, че периода на доставките на стоките/материалите и датата на извършените видове дейности по Договора от 01.03.2018 г. е изключително кратък, като в рамките на 1 работен ден се доставят стоките и се извършат много на брой и количество работи, което е в разрез с нормалната търговска и производствена практика.

От прекия доставчик са представени идентични договори със същите количествени параметри за доставка на стоки и услуги от подизпълнител [фирма] с ЕИК[ЕИК], съответно Договори от 01.03.2018 г., 3 фактури за покупка и Приемо-предавателен протокол от 14.03.2018 г.

Констатирано е, че доказателствата за подизпълнител не съответстват на датата на прехвърляне на собствеността върху стоките съгласно Протокола и стоковата разписка от 13.03.2018 г., от което следва, че прекият доставчик е фактурирал стоки и услуги, които още не са му били доставени от посочения подизпълнител. За фактурираните доставки няма документи за извършени плащания.

От своя страна жалбоподателят представя двете спорни фактури и двата договора от 01.03.2018 г. и 12.03.2018 г., хронологичен регистър на сч. с-ка 4011 - Доставчици за периода от 01.08.2017 г. до 30.09.2018 г. и писмени обяснения, според които фактурите са свързани с извършените ремонти и подобрения на наетия паркинг в [населено място]. В тази насока е констатирано, че не са представени доказателства конкретно къде, как и от кои лица са извършени фактурираните работи, още повече, че имотът е дворно място, а се фактурира монтаж на панти и брава и заваряване на винкели, ламарини и др. Изтъкнато е, че според представения от прекия доставчик договор за наем, същият е нает по силата на договор, в който изрично е вписана забрана за преотдаването му. Липсват разрешения и проекти за изграждане на сгради, конструкции и подобрения.

В РА са отхвърлени възраженията срещу РД, като е посочено и, че не се установява твърдения анекс.

Жалбоподателят настоява да се вземе предвид представеният анекс към договора за наем, в който е уговорено преотдаването на наетия паркинг и извършване на дейности по обезопасяване на наетия паркинг съгласно Приложение № 1.

Съдът намери следното: Действително, и решаващият орган приема, че е налице въпросният анекс към договора за нает паркинг в [населено място], а и той е наличен по делото (л.112). С него е създадена нова т.3.5, с която наемодателят се задължава да направи за негова сметка подобрения на предоставения за ползване имот – съответно описаното дворно място в [населено място], СО, район Нови Искър, но не са уточнени. Същевременно при преглед на договора (л.238, приложение № 2 по делото по делото) не се установява каквато и да е конкретност по отношение на мястото на изпълнение на описаните дейности („на територията на Възложителя“). Поради това не следва връзка между този анекс и фактурите от [фирма]. Самото изпълнение на услуги не е документирано с приемо-предавателен протокол между доставчика и жалбоподателя, такъв се представя идентичен с

подизпълнител за стоките и услугите, като е налице разминаване на датите, което насочва към извода в РД, че доставчикът фактурира доставка на стоки и услуги преди да му бъдат доставени от подизпълнител (договорът за продажба на стоките към жалбоподателя е от 12.03.2018г., а документите от подизпълнителя са от 13.03.2018г. и следващи дати). Жалбоподателят при съдебното производство не проведе доказване на извършване на фактурираните услуги от този доставчик и преценката при тези доказателства и констатации на ревизията е, че данъчният кредит законосъобразно е отказан с РА.

6. За данъчен период м. 04.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 891,33 лв. за доставки, документирани с 2 фактури, описани на стр. 42 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са стоки – моторно масло 416 литра и 10 гуми за тежкотоварен автомобил 315/60R22.5 – В..

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, като по връчено по реда на чл. 32 от ДОПК искане не са представени документи.

По данни от ИС на НАП за доставчика е констатирано, че първоначално е бил регистриран в ТД на НАП П.. Дружеството е вписано в Търговския регистър на 23.08.2011 г. с дейност с Код по К. 2008: 4339 - Други довършителни строителни дейности. На 12.04.2017 г. седалището е преместено в ТД на НАП С., офис „О.“, на адрес [населено място], [улица], ет. 6, ап. 33. Вписана е и промяна на управителя П. Д. М. с ЕГН [ЕГН] и нов управител Л. С. Н. с ЕГН [ЕГН], чиито постоянен адрес съвпада с новия адрес по седалище на дружеството. За Л. Н. е установено, че има участие като собственик и управител в още 58 други търговски дружества.

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 22.11.2006 г. и дерегистрирано на 23.07.2018 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. През процесния период няма наети лица по трудови договори. По данни от ПП V. спорните 2 фактури не са декларирани от доставчика в подадените от него регистри по ЗДДС. В Дневниците за покупки са декларирани В. от Гърция, с предмет на доставките материали, свързани с декларираната основна икономическа дейност.

За спорните доставки жалбоподателят представя процесните 2 фактури и договор 10.04.2018 г. за доставка на стоки - моторно масло и автомобилни гуми, като доставката следва да се извърши до адреса на купувача, с транспорт на доставчика. Фактурата се издава в деня на приемането на стоката. Плащането се осъществява в брой или по банков път в срок до 90 дни от получаването на фактурата. Доставката се счита за извършена, когато стоките са доставени на купувача в определения срок и да отговарят по документи, брой, количество, качество, разфасовка.

За приемането/предаването на стоките са приложени 2 складови разписки, съответно: №29/20.04.2018 г. - за приемане/предаване на 416 литра моторно масло, предназначено за превозни средства с рег. [рег.номер на МПС] , [рег.номер на МПС] /СВ 4398 КН и №30/28.04.2018 г. за приемане/предаване на 10 гуми за тежкотоварни автомобили. Двете доставки са със собствен транспорт на жалбоподателя и според обяснения на ревизираното дружество са получени от доставчика на адрес [населено място], [улица]. За

извършените плащания е представен Хронологичен регистър на сметка 503 -Разплащателна сметка. Фактурата за моторно масло е осчетоводена по Дебита на сч. с-ка 601 - Разходи за материали, а гумите по с-ка 304 - Стоки. За последната липсва приложена Хронологична ведомост. Няма данни за продажба на гумите, нито доказателства за фактическото им наличие.

В обобщение е формиран извод за липса на реални доставки по двете спорни фактури.

Жалбоподателят възразява със съображение, че не е доказана привидност и злоупотреба от страна на доставчиците, както и че не следва да бъдат проверявани надолу по веригата, стига се до двойно събиране на ДДС.

Съдът намери, че жалбата е неоснователна в тази част. Не се обори с насрещно доказване на реалност на доставките извода на ревизиращите органи, че поради липсата на доказателства за наличие на доставяните стоки, за тяхното движение от декларирания адрес на доставчика до този на жалбоподателя, за материално техническа и кадрова обезпеченост на доставчика, че същият не е фактически изпълнител/доставчик на фактурираните доставки.

7. За данъчен период м. 05.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 2 000 лв. за доставки, документирани с 2 фактури, описани на стр. 45 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са услуги по договор за спедиция.

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, при която не са представени документи.

По данни от ИС на НАП за доставчика е констатирано, че е регистриран по ЗДДС на 16.05.2017 г. и спорните 2 фактури са декларирани в подадени регистри по ЗДДС. Декларираната основна икономическа дейност е продажба на медийно време и място за реклама, която не е пряко съпоставима с фактурираните спедиторски услуги. Дружеството няма декларирани сключени договори по трудови и приравнени към тях правоотношения. Има регистриран търговски обект - офис, с адрес [населено място], [улица] регистриран ЕКАФП с № на ФУ DY407777 и № на ФП 36544549, считано от 20.02.2018 г. Доставчикът има невнесени задължения по справки декларации по ЗДДС, считано от 01.01.2018 г. По данни от дневниците за покупки за процесния период от доставчика са декларирани фактури за покупки от deregистрирани по ЗДДС лица, в т.ч.: от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], за които няма данни за притежавана кадрова и техническа обезпеченост.

Жалбоподателят представя процесните 2 фактури, придружени с фискални бонове и 2 договора за спедиторски услуги от 08.06.2018 г. и от 01.05.2018 г., съгласно които от доставчика е поето задължението да изпълнява спедиторски поръчки, съгласно Приложения, неразделна част от договора. Спедиторските услуги се заявяват писмено от Възложителя. В заявките се посочват необходимите параметри, срока за даденото изпълнение, вида на поръчката. Договорът се сключва за срок от 1 /един/ месец и влиза в сила от датата на подписването му. Изпълнението на дадена поръчка с отчита писмено. При предаване на отчета се подписва приемо-предавателен протокол. Заплащането на спедиторската поръчка се извършва в брой с

фактура при сключването на договора.

Констатирано е, че от жалбоподателя не са представени документи, доказващи възлагането и приемането на спедиторските услуги, в т.ч. писмени заявки, приемо- предавателни протоколи и описи на осигурените спедиторски поръчки. Фактурите са осчетоводени по Дебита на сч. с-ка 602 - Разходи за външни услуги, съгласно представена Хронологична ведомост на сч. с-ка 4011 - Доставчици в страната за периода от 01.08.2017 г. до 30.09.2018 г.

В обобщение е формиран извод за липса на реални доставки по двете спорни фактури.

Жалбоподателят възразява със съображение, че не е доказана привидност и злоупотреба от страна на доставчиците, както и че не следва да бъдат проверявани надолу по веригата, стига се до двойно събиране на ДДС.

Съдът намери, че жалбата е неоснователна в тази част. Не се оборила с насрещно доказване на реалност на доставките изводите на ревизиращите органи, че поради липсата на доказателства за изпълнение на услугите (заявки, протоколи, задължени лица за превоз на товари и др.), липсата на кадрова обезпеченост за осигуряване на спедиторски услуги и идентификация на конкретни лица и притежавана професионална квалификация, липсата на доказателства относно последващи на спедиторските услуги облагаеми доставки, извършени от жалбоподателя, не се удостоверява наличие на реално извършени доставки на услуги.

8. За данъчните периоди: м. 06.2018 г., м. 07.2018 г. и м. 09.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 398 лв. за доставки, документирани със 6 фактури, описани на стр. 18 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са стоки и услуги - червен антифриз - 200 бр., спирачни цилиндри – 8; влагоустойчив шперплат - 1 000 кв.м.; горивна помпа; медни тръбички - 6; масло – 40 литра; труд, смяна на съединител и турбина; комплект съединител за Д. 105.460 ХФ; масло – 200 литра.

На посочения доставчик е извършена насрещна проверка, при която не са представени документи от доставчика.

По данни от ИС на НАП за доставчика е констатирано, че е с регистрация по ДОПК от 25.02.2015 г. и по ЗДДС от 27.03.2015 г., с декларирана основна икономическа дейност - специализирано търговско посредничество. По справка за актуалното състояние на всички трудови договори има регистрирана информация за 4 действащи трудови договора, за назначени лица на длъжности – продавачи-консултанти - 3 лица и монтьор топлофикационни системи. Дружеството има изискуеми текущи задължения за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., в т.ч. ДДС и здравно-осигурителни вноски. Регистрирани са задължения и по РА №Р-22220317006074-091-001 от 25.04.2018 г., с обхват ДДС за периода от 01.03.2016 г. до 31.07.2017 г. По данни от направена справка в Търговския регистър е установено, че управителят В. Ц. М., ЕГН [ЕГН] има участие като собственик и управител в още 63 други търговски дружества. Същите са в преобладаващата си част с рисков профил, прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органите по приходите, не изпълняват коректно своите данъчно-осигурителни задължения /в т.ч. не внасят дължимите данъци и осигурителни вноски, не подават декларации и др., не публикуват годишни финансови отчети в

Търговския регистър, не разполагат с кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на стопанска дейност и издаване на фактури за реални доставки.

При анализ на декларираните от [фирма] данни за декларирани покупки за посочения период е констатирано, че са включени доставки от U. G. L. с VIN CY103744221 и deregистрирани по ЗДДС доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], чийто предмет не е конкретизиран. За посочените доставки от кипърското дружество е констатирано, че същите са отразени само в дневниците за покупки с код 1 и по тях е упражнено право на данъчен кредит, но не са отразени издадени Протоколи по чл. 117 от ЗДДС.

Ревизираното дружество представя 7 от процесните фактури с приложени фискални бонове, издадени от ЕКАФП с № на ФП 36560745 от 13.08.2018 г., регистриран на обект - офис с адрес [населено място],[жк], бл. 66. Към фактурите са приложени протоколи със съответни номера, които по форма и съдържание са еднакви с издадените фактури. Подписани са двустранно от представляващите на двете дружества доставчик – получател. За три от фактурите / №[ЕГН]/03.08.2017 г., №[ЕГН]/28.06.2017 г. и №[ЕГН]/31.08.2018 г./ от страна на ревизираното лице не са представени писмени доказателства /фактури, протоколи и платежни документи/.

С представено Уведомление от управителя на ревизираното дружество, органите по приходите са информирани, че във връзка с неосъществени доставки от [фирма] по фактури с №[ЕГН]/03.08.2018 г. и №[ЕГН]/03.08.2018 г., същите са анулирани през м. 02.2019 г. Декларираните обстоятелства са потвърдени при проверка в ИС на НАП.

Във връзка с доставките на стоки от жалбоподателя е представен сключен между страните Договор за доставка от 01.06.2018 г. на резервни части и консумативи за товарни автомобили. Стоките ще се доставят на партиди, на адрес, посочен от Купувача. Срокът за доставка е до 31.08.2018 г. Цените на стоките, предмет на договора са по фактурна стойност. Плащането по доставките ще се извърши в 90-дневен срок след подписването на договора.

Констатирано е, че 2 от фактурите са издадени след срока на договора / ф-ра №[ЕГН]/28.09.2018 г. и ф-ра №[ЕГН]/04.09.2018 г./, плащанията по тях са преди изтичането на 90-дневния срок. Доставките по фактури с №[ЕГН]/28.09.2018 г., №[ЕГН]/04.09.2018 г., №[ЕГН]/23.07.2018 г., № [ЕГН]/18.07.2018г., № [ЕГН]/2.06.2018 г. са осчетоводени като разход по Дебита на сч. с-ки 601 – Разходи за материали и 602 - Разходи за външни услуги. За изписването на материалните запаси са приложени складови разписки, описани на стр. 20-21 в РД. Според писмени обяснения на жалбоподателя закупените резервни части за товарните автомобили са вложени в ремонти, съгласно складовите разписки и доставени от управителя с транспорт на дружеството.

В обобщение е формиран извод за липса на реални доставки по всички спорни фактури, т.к. за прекия доставчик не е доказано да е притежавал фактически наличности на стоки във фактурирания обем, които да са обект на последваща доставка към ревизираното дружество, нито трудов ресурс и техническа обезпеченост за да извърши услуги.

Жалбоподателят възразява срещу констатациите на ревизията, считайки ги за формални. Доставчикът бил фирма с регистрирано публично действащо търговско помещение /магазин/ в[жк], с назначени работници и регистриран касов апарат, магазинът е бил наличен и действащ към момента на търговските им взаимоотношения. Доставчикът [фирма] спазил всички изисквания на закона като е издал фактури, включил ги е в дневниците за продажби, начислил е дължимият данък и се е разчел с бюджета, имал нает персонал, към момента на сделките е бил регистриран по ЗДДС. Самият разполага с приемо-предавателни протоколи за закупените резервни части и консумативи, както и за извършените услуги с персонал на доставчика, свързани с основната икономическа дейност.

Съдът намери жалбата за неоснователна в тази част. Недоказването на произхода на стоките при доставчика, който освен това не е представил документи при насрещната проверка и не е проверено счетоводството му, както и влагането на стоките (необходимостта, лицата приели резервните части, не са конкретизирани резервните части и маслото, за да се направи съпоставка между доставените и вложените в извършените текущи обслужвания и ремонти на товарните автомобили, да се обвържат фактурираните количества с марката и модела на съответния товарен автомобил, разходните му норми и пробег, след който се извършва смяната, съгласно предписанията на производителя и т.н.), недоказването и на реалността на плащанията по доставките (според проверката в информационната система на НАП не са регистрирани обороти на датите, на които са издадени фискални бонове от посочените в тях ЕКАПФ), в съвкупност обосновават извода за недоказаност на доставките от [фирма].

Предвид изхода на делото и претендираните от ответника разноски, следва да се присъдят в размер на 1536 лв. съобразно материалния интерес и чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

По изложените съображения, и на основание чл. 160, ал.1, чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу РА № 22220118006393-091-001/04.06.2019г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната пред съда част, потвърдена с решение № 1621/26.09.2019г. на директора на дирекция "ОДОП"-С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение 1536 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

